

למידה שיתופית מקוונת באקדמיה

מירי שינפלד^א, מכללת סמינר הקיבוצים; מרכז TEC מכון מופ"ת

מירי שינפלד

מאמר זה מציג את התפתחות הלמידה השיתופית בעידן הדיגיטלי. הצורך בלמידה שיתופית עולה במצב של עומס מידע הדורש מיומנויות של סינון מידע, חיפוש מידע והכרת דרכים להתמודדות עם עומס זה על ידי יצירת ידע שיתופי. למידה שיתופית מקדמת גם פיתוח מיומנויות חברתיות ויכולות תקשורת. בתחילת המאה ה-21, בעקבות שימוש נרחב בהוראה מקוונת, התגבר הצורך בלמידה שיתופית מקוונת במוסדות אקדמיים בכלל ובמוסדות להכשרת מורים בפרט. כיום, קבוצות דיון וקהילות למידה מקוונות הן חלק אינטגרלי בלמידה באוניברסיטאות ומכללות רבות, בעיקר כשיש צורך בתקשורת בין סטודנטים ואנשי אקדמיה המרוחקים גאוגרפית זה מזה. המאמר מביא הצעות ללמידה שיתופית מוצלחת, הנוגעות ליצירת קבוצה תפקודית בעלת רמת אמון גבוהה, להעברת מידע ושיתופו, להשתתפות בתהליכים ולדרכי תקשורת. מודגשת חשיבות המנחה להובלת למידה שיתופית משמעותית.

מהי למידה שיתופית?

למידה שיתופית (collaboration) היא גישה פדגוגית הכוללת מגוון שיטות ומודלים, שבכולם לומדים אחדים פועלים יחדיו להשגה של מטרה משותפת, למשל ביצוע פרויקט, פתרון בעיה או השלמת משימה¹. השגת המטרה מתבססת על תלות הדדית חיובית בין לומדים, שבה כל פרט אחראי ללמידה שלו וגם לתרומתו לקבוצה². בספרות אפשר למצוא גם את המונח למידה משותפת (cooperation), המתייחסת בעיקר לתוצר השיתופי ואינה מדגישה את התהליך השיתופי. למרות זאת היא מתאפיינת – כמו למידה שיתופית – בלמידה פעילה. המורה אינו המקור הבלעדי לידע, התלמידים לומדים בקבוצות עבודה קטנות, יש מטרה משותפת והתלמידים הם האחראים ללמידה^{3,4}.

למידה שיתופית מקוונת

למידה שיתופית מקוונת מתוארת כפעילות שבה שני אנשים או יותר מתקשרים באופן מקוון

כדי ללמוד או לחקור נושא מסוים וליצור לו משמעות, או כדי לשפר מיומנויות⁵. למידה כזאת מתאפשרת כיום בדרכים חדשות הודות לשימוש בטכנולוגיות המידע והתקשורת שמקדמות עבודה שיתופית ומובילות ליצירת ידע שיתופי, ולכן נחשבות כמיומנות חיונית במאה ה-21⁶. למידה שיתופית מקוונת מאפשרת להרחיב את מעגל המשתתפים בלמידה במצבים שבהם לא ניתן להיפגש פנים אל פנים בגלל מרחק פיזי או תרבותי⁷. האינטראקציה בין המשתתפים במסגרת זו תורמת להרחבת הידע על ידי חשיפה למידע חדש ולמגוון תרבויות⁸ ולהצמחת רעיונות יצירתיים. הלומדים מפתחים מיומנויות חברתיות ומיומנויות תקשורת, יכולות קוגניטיביות ומיומנויות חשיבה מסדר גבוה. למידה שיתופית מקוונת עשויה להעלות את האמון ואת שיתוף הפעולה בין חברי הקבוצה ואף ליצור קשרי חברות ביניהם. אפשר לגשר באמצעותה על פערי תרבויות ולקיים אינטראקציות בין מוסדות שונים, והיא מחזקת את האינטראקציה של הלומדים עם סביבתם. למידה שיתופית בסביבה טכנולוגית מחייבת התקדמות הדרגתית משותפת של חברי הקבוצה.

a ז"ר מירי שינפלד, ראש מרכז TEC, mirish@macam.ac.il

בלמידה ובמחקר תוך למידה שיתופית מקוונת, והן הובילו גם כן לעליית חשיבותה בהשכלה הגבוהה¹³. אבל ההכרה הגוברת בחשיבות של למידה שיתופית באקדמיה לא תורגמה במידה מספקת לשיטות הוראה. גם חברי סגל שעובדים בשיטות שיתופיות בעשייה ובמחקר, אינם משלבים גישה זו במידה מספקת בהוראתם. ההוראה במרבית הקורסים האקדמיים מתאפיינת בחוסר למידה עצמאית של הסטודנטים ובדרכי הוראה מסור-תיות שבהן המרצה מקבל החלטות ללא שיתוף הסטודנטים. וכך, מרבית הסטודנטים כיום אינם לומדים בקבוצות שיתופיות, אינם חווים התנסות של הוראה-למידה שיתופית ואינם רוכשים את העצמאות הנדרשת בחשיבה ובקבלת החלטות. יש טעם לפגם במציאות זו שכן המוסדות להשכלה גבוהה אינם נתפסים כיום רק כספקי מידע אלא גם כסוכנים של שינוי תרבותי. משום כך עליהם לקדם את הידע והרצון של המרצים להשתמש בשיטת ההוראה ללמידה שיתופית ובכך לפתח מיומנויות חיוניות אצל הסטודנטים¹⁴.

להלן ממצאים שזוהו באחדים מהמחקרים על אודות למידה שיתופית. היישומים המעטים של למידה שיתופית באקדמיה נמצאו בעיקר בלימודי התואר הראשון¹⁵ ובעיקר בקורסים מקוונים של אוניברסיטאות פתוחות. באוניברסיטאות המסורתיות היישום הנפוץ ביותר של למידה שיתופית הוא במסגרת מקוונת של קבוצות דיון הדנות בבעיות הקשורות לחומר הלימוד או נותנות מענה על שאלות (Q&A forums). סטודנטים מעריכים יותר את הלמידה השיתופית שנערכת במפגשי פנים אל פנים מאשר את זו שנעשית מרחוק¹⁶. השימוש בלמידה שיתופית בפורמט של פנים אל פנים נעשה בדרך כלל במסגרת השיעורים בכיתת הלימוד. לדוגמה, סטודנטים עובדים בקבוצות כדי לחקור נושא, לערוך ניסוי במעבדה, לבנות פרויקט או להשיב על מטלה.

הלמידה השיתופית במוסדות להשכלה גבוהה נעשית לרוב בדרגות הנמוכות של הטקסונומיה של סלמונס שהוזכרה לעיל, באמצעות קבוצות דיון וקהילות למידה. קהילות למידה הן חלק מקובל מההוויה הלימודית כיום והן משפרות את הישגים האקדמיים, את המעורבות, את האחריות ואת המוטיבציה של הלומדים. מבחני הישגים שנערכו באוניברסיטאות הראו הישגים גבוהים יותר בקבוצות שיתופיות בהשוואה לסטודנטים שלמדו לבד¹⁶. המוטיבציה הגבוהה והתפוקה המוגברת שזוהו בעקבות עבודה שיתופית, מצביעות על התועלת בהגברת השיתופיות ועל תלות הדדית חיובית בין הלומדים¹⁷. בפקולטות לחינוך ובמוסדות להכשרת מורים יש חשיבות מיוחדת לשילוב למידה שיתופית בהוראה. זאת משום שהלמידה בשלב ההכשרה מדגימה לפרחי ההוראה שיטות הוראה ראויות שאותן יישמו בהוראתם בבתי הספר. הכשרת המורים צריכה לשנות אצל המורים לעתיד את תפישתם באשר לרכישת ידע, כדי שישנו את דרכי ההוראה בכיתותיהם בעתיד¹⁸. נמצא כי במכללות להוראה, השימוש בלמידה שיתופית לא נעשה במסגרת הוראת הדיסציפלינה אלא במסגרת ההדרכה הפדגוגית¹⁵.

כאמור, היישום הנפוץ ביותר של למידה שיתופית באקדמיה נעשה בהוראה מקוונת. היישום מתבצע בעזרת כלים שיתופיים ברשת המקשרים בין סטודנטים ואנשי אקדמיה הנמצאים במקומות מרוחקים זה מזה. דוגמה לכך היא מודל TEC (Technology, Education & Cultural Diversity), המקשר

רמות השיתוף מדורגות באופן היררכי בהתאם לטקסונומיה של סלמונס¹⁰, והן: דיאלוג (חברי הקבוצה מחליפים דעות ביניהם); הערכת עמיתים (חברי הקבוצה נותנים משוב מסייע זה לזה); שיתופיות מקבילה (חברי הקבוצה עובדים בו-זמנית על חלקים שונים במטלה ויוצרים לבסוף תוצר שלם); שיתופיות ברצף (חברי הקבוצה נדרשים לבנות את התוצר בשלבים, וכל חבר בונה בתורו שלב אחד ברצף); ושיתופיות סינרגטית (חברי הקבוצה מתייעצים ביניהם בכל שלב של בניית התוצר וכל חלק של התוצר נבנה מתוך הסכמה ומיזוג הרעיונות). ברמה הגבוהה ביותר תרומתם המשולבת של כל משתתפי הקבוצה מציגה תוצר מורכב, ותחושת השיתופיות הופכת לחלק משמעותי במהלך הלמידה. כדי להגיע לרמה הגבוהה ביותר של שיתוף, על כל לומד לעבור את כל הרמות האחרות.

למידה שיתופית באקדמיה

בשנות ה-80 של המאה ה-20 החלו המוסדות האקדמיים לשלב בהדרגה למידה שיתופית בהוראה, ואף הוקמו מרכזי מחקר בתחום זה. העיסוק בתאוריה ההבנייתית (קונסטרוקטיביסטית) החברתית התומכת בלמידה פעילה וביחסי גומלין עם הסביבה, הגביר את התמיכה בהתנסות ובאינטראקציה עם העמיתים. לפי תאוריה זו, הידע נוצר על ידי התנסות הלומד והתנסויות העמיתים ולא בהעברה מהמורה לתלמיד, והלמידה היא תהליך חברתי. עם זאת, עד היום הלמידה השיתופית אינה מיושמת בהיקף נרחב בהוראה באוניברסיטאות ובמכללות, למרות המדיניות המעודדת של מוסדות רבים. השימוש בשיטה זו אינו נפוץ בשל מגבלות טכניות, ארגוניות וכלכליות¹¹, וגם עקב חוסר הכשרה מתאימה של אנשי סגל ההוראה שלא התנסו בהליך של למידה שיתופית ולא קיבלו כלים מתאימים להוראה בדרך זו¹². עם התרחבות השימוש ברשת האינטרנט וברשתות חברתיות באקדמיה, גברה ההכרה בחשיבותה של השיתופיות בלמידה. הרציונל הוא שכדי להכין את הסטודנטים לתפקד בעולם עצמאי ושיתופי, עליהם להתנסות בלמידה עצמאית ושיתופית. נוסף על כך, התארגנו באקדמיה קהילות מדעיות-מקצועיות שעסקו

למידה שיתופית עם מטרה משותפת

דרכים להצלחה של למידה שיתופית

מחקרים מצאו שהצלחת הלמידה השיתופית תלויה בהקפדה על הכללים האלה: יצירת קבוצה המסוגלת לתפקד ביעילות על מנת להשיג את מטרותיה; פירוט יעדי הלמידה; הסכמת חברי הקבוצה על צורת העבודה (יצירת תקנון); מתן הוראות ברורות לכל מטלה ומשימה; הבטחת מסגרת זמן ומרחב לביצוע המטלות ובניית סביבת הוראה מתאימה. הצלחת הלמידה השיתופית תלויה גם באקלים החברתי שנוצר בקבוצת הלמידה. קהילת לומדים נשענת על אינטראקציה חברתית, אמון בין חברי הקבוצה, מחויבות ארגונית, העברת מידע בין חברי הקבוצה, השתתפות בתהליכי קבלת החלטות ותקשורת משופרת המובילה לרמות גבוהות של חדשנות ויצירתיות בפתרון בעיות. כדי להביא להצלחה בלמידה שיתופית יש ליישם גם הערכה המותאמת ללמידה בקבוצה. ההערכה בלמידה שיתופית הינה מורכבת ועלולה להיות בלתי-הוגנת, למשל אם סטודנטים שאינם תורמים במידה שווה מקבלים את הציון הקבוצתי. לשם כך יש לשכלל את מנגנוני ההערכה ולהעריך גם את התרומה האישית של כל חבר לתוצר הקבוצתי.⁷

וולטר ובנין²⁵ הציעו כללים נוספים להצלחה בעבודה שיתופית מקוונת בהתחשב באיטיות התקשורת ברשת: התחלה מיידית (העבודה על המטלה תחל מיד עם קבלתה); תקשורת תדירה (חברי הקבוצה מעבירים מסרים על עבודתם בתדירות גבוהה); העברת מסר על קבלת מסר (חברי הקבוצה שולחים תגובה על כל הודעה, כאלה המחליפים רמזי גוף ואיתותים הקיימים במצבי פנים אל פנים); שקיפות וידוע (חברי הקבוצה מיידיעים על היעדרות ועל תכנון הביצוע האישי); ארגון עבודה וביצוע בו בזמן (חברי הקבוצה השיתופיות עוסקים בארגון, חלוקה ואיסוף של חומרים, אך פעילות זו אינה מעכבת את ביצוע המשימה על ידי היחיד); היצמדות ללוחות זמנים (בפגישות פנים אל פנים עצם נוכחותם של האנשים מצביעה על המחויבות המתמשכת שלהם, ואילו בקבוצות מקוונות מעידה על כך העמידה בלוח הזמן). בדיקת הכללים הללו במסגרת קורסי TEC מצאה כי הם מסייעים להצלחה בהעלאת האמון בין החברים בקבוצה.²⁶

משימה קבוצתית דורשת מהלומדים תיאום ורמת חשיבה גבוהה.²⁷ לכן יש לאמן את הלומדים בשיתוף פעולה באמצעות הדרכה לניהול שיח שיתופי, להקשבה ולמתן כבוד למגוון דעות.²⁸ יש לשים לב גם לגודל הקבוצה, להרכבה ולמיומנויות החברתיות הנדרשות בעבודה קבוצתית. קבוצה גדולה מדי ולא מיומנת בעבודה שיתופית עלולה להיכשל במשימה ובתהליך הלימודי.^{29,27} להגברת המיומנות, המורים נדרשים ללמד את הקבוצה כיצד לנהל דיאלוג על מנת לפתור בעיות, לשאול שאלות, להיבנות זה מדברי זה ולהעריך את התוצרים. דרך טובה לעשות זאת היא למשל הדגמת המיומנות על ידי המורה. במצב זה המורה משמש כמודל (modelling) והסטודנטים עובדים בקבוצות הטרוגניות.³⁰ מכאן שהמורה ממלא תפקיד חשוב בהצלחת הלמידה השיתופית, ועליו ללמוד להוביל את הפדגוגיה של הלמידה השיתופית.

לסיכום, למידה שיתופית חשובה בהוראה באקדמיה לשם הכשרת הסטודנטים לתפקודם בעתיד ולשיפור ההוראה והלמידה. העידן הדיגיטלי מזמן סביבות וכלים המשפרים את אפשרויות הלמידה השיתופית בהקשר החווייתי והתקשורתית. אולם לשם קידום השימוש בשיטת הוראה זו יש להכיר את

Dreamstime.com

למידה שיתופית

מוסדות אקדמיים מישראל ומחוצה לה בלמידה שיתופית מקוונת. הלמידה נעשית בדרך א-סינכרונית באמצעות מערכת לניהול למידה (LMS, Learning Management System), ובדרך סינכרונית באמצעות מערכות סינכרוניות כגון בלקבורד או סקיפ ואף במפגשים בעולמות וירטואליים. הקורסים במסגרת זו נערכים בשיתוף בין לומדים מתרבויות שונות. הלמידה מתקיימת בקבוצות הטרוגניות קטנות בנות שישה סטודנטים, החוברים יחדיו לביצוע משימות שיתופיות. הקשר ביניהם הוא טקסטואלי בתחילתו, אחר כך קולי ובהמשך חזותי. בקורסים אלו הסטודנטים מעשירים את הידע שלהם בתחום הדעת ונחשפים לתרבויות אחרות ולהשקפות שונות בהקשר המקצועי. הפעילות לפי מודל TEC יוצרת קשר ואמון הדדי בין התלמידים ומכינה אותם למפגש פנים אל פנים חווייתי שנוערך בסיום התכנית.¹⁹

דוגמאות נוספות ללמידה בשימוש בכלים שיתופיים ברשת מוצגות בספרם של שינפלד וג'יבסון.²⁰ אחד המאמרים מתאר פעילות משותפת של סטודנטים מהאוניברסיטה של טקסס ושל מכללת סמינר הקיבוצים בתל אביב שהתבצעה במפגשים קבוצתיים מקוונים בעולמות וירטואליים. קבוצות המורכבות כל אחת מחמישה סטודנטים משני המוסדות גם יחד, בנו מטלה מאתגרת שהוצעה לקבוצות האחרות במסגרת משחק תחרותי שהתקיים בסיום הלמידה. בניית המשימות ופיתירתן נעשו תוך כדי חשיבה פדגוגית וחברי הקבוצות נדרשו לבצע אותן בזמן קצוב. המשחק דומה בעיקרו למשחק הטלוויזיוני "המירוץ למיליון" (Amazing Race), שבו נדרשת כל קבוצה להגיע לכמה מקומות בזמן הקצר ביותר. במחקר נמצא כי מעורבות (engagement) הסטודנטים בלמידה ושביעות הרצון שלהם מהלמידה עלו במהלך ההשתתפות בפרויקט.²¹ גם מחקרים אחרים שבדקו פרויקטים שיתופיים וירטואליים בין מוסדות בארץ לבין מוסדות בעולם במסגרת לימודי חינוך או שפה, מצאו עלייה במעורבות הסטודנטים ובמוטיבציה שלהם.^{23,22}

החל משנת 2008 פותחו בעולם, בעיקר בארצות הברית, קורסים פתוחים רבי-משתתפים (MOOCs), שבהם הסטודנטים נדרשים ללמידה עצמית. הבעיה הגדולה ביותר של קורסים אלו הייתה נשירת לומדים מהקורסים. כדי לתמוך בסטודנטים נעשה ניסיון לשלב בקורסים אלו למידה שיתופית עם הערכת עמיתים. עקב האתגרים הרבים הקיימים בלמידה בקורסי מוק, חוקרים ואנשי מקצוע מחפשים דרכים לשיפור דרכי ההוראה ללמידה השיתופית וליישום של הלמידה השיתופית על מנת להגיע לתוצאות טובות יותר.²⁴

16. La Rocca, C., Margottini, M., & Capobianco, R. (2014). Collaborative learning in higher education. *Open Journal of Social Sciences*, 2, 61-66.
17. Johnson, D., & Johnson, R. (2009). An educational psychology success story: Social interdependence theory and cooperative learning. *Educational Researcher*, 38, 365-379.
18. Bruffee, K. A. (1995). Sharing our toys: Cooperative learning versus collaborative learning. *Change*, 27(1), 12-18.
19. Shonfeld, M., Hoter, E., & Ganayem, A. (2013). Using ICT to bridge between cultures in conflict: The case of Israel. In R. Austin & W. Hunter (Eds.), *Online Learning and Community Cohesion: Linking School*. (pp. 41-58). New York and London: Routledge.
20. Shonfeld, M., & Gibson, D. (in press). *Collaborative learning in a global world*. Charlotte, NC: Information Age Publishing.
21. Resta, P., & Shonfeld, M. (2014). Challenges and strategies in designing trans-national learning team projects in virtual worlds. In M. Searson & M. Ochoa (Eds.), *Proceedings of society for information technology & teacher education international conference* (pp. 403-409). Chesapeake, VA: Association for the Advancement of Computing in Education (AACE).
22. Shonfeld, M., Resta, P., & Yaniv, H. (2011). Engagement and social presence in a virtual worlds (Second Life) learning environment. In M. Koehler & P. Mishra (Eds.), *Proceedings of Society for Information Technology & Teacher Education International Conference 2011* (pp. 740-745). Chesapeake, VA: Association for the Advancement of Computing in Education (AACE).
23. Shonfeld, M., & Raz, A. (2012). Using Second Life in the Language Classroom. In P. Resta (Ed.), *Proceedings of Society for Information Technology & Teacher Education International Conference 2012* (pp. 907-910). Chesapeake, VA: AACE.
24. Harasim, L. (2012). *Learning theory and online technology: How new technologies are transforming learning opportunities*. New York: Routledge Press.
25. Walther, J. B., & Bunz, U. (2005). The rules of virtual groups: Trust, liking, and performance in computer-mediated communication. *Journal of Communication*, 55(4), 828-846.
26. שינפלד, מ', גנאיים, א', חוטר, א', וולטר, ג' (2015). צוותים מקוונים, אמון ודעות קדומות. סוגיית בחברה הישראלית, 19, 7-40.
27. בזוו-שורק, מ' (2011). למידה בקבוצות בכיתה. אבני ראשה, המכון הישראלי למנהיגות בית ספרית. אוחוז מתוך http://www.avneyrosha.org.il/resourcecenter/resourcesdocs/lemida_bkvutsot2.pdf
28. Capdeferro, N., & Romero, M. (2012). Are online learners frustrated with collaborative learning experiences? *International Review of Research in Open & Distance Learning*, 13, 26-44.
29. Johnson, D. W., & Johnson, F. P. (2013). *Joining together: Group theory and group skills*. Boston: Pearson.
30. Gillies, R. M. (2016). Cooperative learning: Review of research and practice. *Australian Journal of Teacher Education*, 41(3).
- מזמינות (affordances) הלמידה השיתופית ואת השימוש בסביבות השיתופיות בהוראה ולשנות את התפישה על אודות רכישת ידע. באופן זה מוסדות רבים יותר עשויים להיכלל במעגל קהילות הלמידה המקוונות ובכך להפוך את ההשכלה הגבוהה לקהילה בינלאומית לומדת.
1. Brody, C., & Davidson, N. (1998). Introduction: Professional development and cooperative learning. In C. Brody & N. Davidson (Eds.), *Professional development for cooperative learning: Issues and approaches* (pp. 3-24). Albany, New Jersey: SUNY.
2. Slavin, R. E. (2010). Instruction based on cooperative learning. In R. Mayer (Ed.), *Handbook of research on learning and instruction* (pp. 344-360). London: Taylor and Francis.
3. Kirschner, P. A. (2001). Using integrated electronic environments for collaborative teaching/learning. *Research Dialog in Learning and Instruction*, 2, 1-9.
4. Panitz, T. (1997). Collaborative versus cooperative learning: Comparing the two definitions helps understand the nature of interactive learning. *Cooperative Learning and College Teaching*, 8(2). Retrieved from <http://home.capecod.net/~tpanitz/tedsarticles/coopdefinition.htm>
5. Harasim, L. M., Hiltz, S. R., Teles, L., & Turoff, M. (1995). *Learning networks: A field guide to teaching and learning online*. Cambridge, MA: MIT Press.
6. Scott, C. L. (2015). *The futures of learning 2: What kind of learning for the 21st century?* UNESCO Education Research and Foresight, Paris. [ERF Working Papers Series, No. 14].
7. שינפלד, מ' (2017). למידה שיתופית בעידן הדיגיטלי. בתוך: ע' ומלמד, וא' גולדשטיין (עורכים), הוראה ולמידה בעידן המידע (עמ' 187-216). תל אביב: הוצאת כליל, מכון מופ"ת.
8. Barak, M. (2014). Closing the gap between attitudes and perceptions about ICT-enhanced learning among pre-service STEM teachers. *Journal of Science Education and Technology*, 23(1), 1-14.
9. Lemke, J. L. (2001). Articulating communities: Sociocultural perspectives on science education. *Journal of Research in Science Teaching*, 38(3), 296-316.
10. Salmons, J. E. (2006). *Taxonomy of collaborative e-learning*. Cincinnati, OH: Union Institute & University.
11. Ubell, R. (Ed.). (2010). *Virtual teamwork: Mastering the art and practice of online learning and corporate collaboration*. NJ: John Wiley Online & Sons.
12. Murray, M. H., & Lonne, B. (2006). An innovative use of the web to build graduate team skills. *Teaching in Higher Education*, 11(1), 63-77.
13. Spears, L. R. (2012). *Social presence, social interaction, collaborative learning, and satisfaction in online and face-to-face courses* (graduate dissertation). University of Iowa, Iowa.
14. Bruffee, K. A. (1999). *Collaborative learning: Higher education, interdependence, and the authority of knowledge*. Baltimore, Md.: Johns Hopkins University Press.
15. Shonfeld, M., & Weinberger, Y. (in press). What influences teacher educators' use of collaborative learning? In M. Shonfeld & D. Gibson (Eds.), *Collaborative learning in a global world*. Charlotte, NC: Information Age Publishing.